

Melanie Suchy

Ples nerazsodnosti

Predstava slovenskega kolektiva in mednarodno priznane skupine "Via Negativa" v düsseldorfski Kunsthalle novembra lani je bila močna stvar, smelo gibanje teles, vedno s kančkom inteligentnega humorja v "meglicah dima". Z gostovanjem plesalke Anite Wach in s performansom "Oops", ki ga je ustvarila z Vio Negativo, pa so tovrstni izdelek krične umetnosti dočakali tudi gledalci v Tanzhaus nrw.

Meglica pa tokrat ni bila metaforična, temveč resnična. Umetnica je namreč na odru kadila, proti koncu si je cigarete drzno vtaknila celo med prste na nogah, čeprav sta ji odrska delavca vztrajno pobirala čike iz prstov. Nekoliko obrabljena šala Pie Bausch se je tukaj verjetno znašla kot prispodoba človeške nerazsodnosti in nedoraslosti, kajti v predstavi gre za razsvetljenje, za razsodnost, ali, prosto po Immanuelu Kantu, za prebujanje človeštva iz stanja nevednosti.

Zato torej kajenje. Zato verjetno tudi gledališče in ples. Z oprijeto obleko na svojem drobnem telesu in v čevljih z visoko peto je Anita Wach prikovala naše poglede na svoje telo. Gre tudi za sončnega kralja Ludvika XIV, velikega podpornika plesa. Baročna glasba zapolni prostor. Wach si v taktu kuštra lase in nespektakularno poplesuje naokrog. S šminko riše smajlije po svojem telesu. Razteza in oblizuje si dele svojega telesa in tako nastaja njen ples. Ravno prav zabavno in pametno, precej zgovorno, spogledljivo in didaktično.